

Ετήσια συνδρομή διὰ τὸς ἐντὸς τῆς Σύν-
ρου δραχ. 12.
Διὰ τὸς ἐκτὸς 13.

ΕΡΜΗΣ

Τιμὴ καταχωρήσεων διὰ τὰ δικαστικά τὸν
εἶχον λεπ. 15.
Διὰ δὲ τὰς εἰδοποιήσεις καὶ ἀγωγὰς, δρ. 5.

Ἐκδίδεται κατὰ Δεκαήμεριαν.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἡ Τουρκία εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ πολιτισμοῦ, εἰ-
πον πρὸ πολλοῦ περιηγηταὶ τινες Εὐρωπαῖοι, οἵτινες
διελθόντες ὀλίγα; τινὰς τῆς Ἀνατολῆς πόλεις, καὶ ἰδόντες
τοὺς τούρκους ἐνδεδυμένους μ' εὐρωπαϊκὰ πανταλόνια
καὶ σουρτούκα καὶ τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν ψιττακίζοντας
ἐνόμισαν ὅτι ἐπολιτίσθησαν. Ἡ Τουρκία εἰσῆλθεν εἰς
τὴν ὁδὸν τοῦ πολιτισμοῦ, ἐδημοσίευσαν συγγραφεῖς τι-
νες τῆς Δύσεως χωρὶς νὰ ἐπισκεφθῶσιν οὐδέποτε τὴν
ἀνατολήν, ἀλλ' ἐξ ἀπτηλῶν πληροφοριῶν ὀρμώμενοι.
Ἡ Τουρκία εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ πολιτισμοῦ, εἶπον
ἀπὸ τοῦ θήματος οἱ τρανοὶ τῆς Ἀγγλικῆς πολιτικοί. Τὸ
καθ' ἡμᾶς, ἤθέλαμεν αἰσθανθῆ ἡμᾶς ἀνεκλάλητον ἂν
ταῦτα τὰ λεχθέντα καὶ δημοσιευθέντα δὲν ἤθελον εἰσθαι
δνειροπολήματα σχολαστικῶν κεφαλῶν καὶ ἰδιοτελεῖς ἀ-
ποράσεις διπλωματικῶν ὑπαλλήλων. Τὸ ἀληθές εἶναι
ὅτι ἡ Τουρκία οὐτὲ εἰσῆλθεν, οὐτὲ εἰσελεύσεται εἰς τὴν
ὁδὸν τοῦ πολιτισμοῦ, ἐνόσω ὁ Τούρκος ἀκολουθῶν πι-
σιῶ; τὰς θρησκευτικὰς τοῦ Κορανίου ἀρχὰς, καὶ τὰς ἀρ-
χαίας παραδόσεις του θεωρεῖ ὡς κτήνος του ἅπαντα μὴ
ὀθωμανόν.

Αἱ ἀντικαὶ δυνάμεις ἐπειθανάγκασαν τὴν ὀθωμανικὴν
κυβέρνησιν ἐν τῷ Εὐρωπαϊκῷ συμφέροντι, ἐν τῷ συμφέ-
ροντι δηλονότι τῆς ἰσορροπίας, νὰ ἐκδώσῃ τὸ διαβόητον
Κάτ-Χουμαγιούν, τὸ καθιερῶν τὴν ἰσότητά ἀπάντων τῶν
ὑπηκόων τῆς ἐνόπιον τῶν νόμων καὶ τῆς δημοσίας ὑπηρε-
σίας, διὰ δὲ τῆς συνθήκης τῶν Παρισίων, ἅπασαι αἱ συνο-
μολογήσασαι αὐτὴν μεγάλας τῆς Εὐρώπης δυνάμεις ἀνε-
γνώρισαν τὴν ἐξοχὸν σημαντικότητά αὐτοῦ. Διὰ τῆς πιτῆς
καὶ εἰλικρινοῦς ἐφαρμογῆς τοῦ χάρτου τούτου, τούτέστι
διὰ τῆς ἐννομίας ἐσέρχεται ἀληθῶς ἡ Τουρκία εἰς τὴν ὁδὸν
τοῦ πολιτισμοῦ. Ἄλλ' ὅμως ἐξ μῆνης πρῶτον ἤδη ἀφοῦ ἐ-
δημοσιεύθη ὁ χάρτης οὗτος, καὶ ὅχι μόνον δὲν ἐφηρμώθη
κατὰ τὸ ἐλάχιστον αὐτοῦ μέρος, ὅχι μόνον δὲν ἐβελιώθη
παντάπαν ἢ κατὰστάσι τῶν μὴ ὀθωμανῶν ὑπηκόων
τῆς Τουρκίας, ἀλλὰ κατέστη χείρων. Δὲν κατανοεῖ ἄρα
γὲ ἡ ὀθωμανικὴ κυβέρνησις τὸ ἴδιον αὐτῆς συμφέρον;
Δὲν κατανοεῖ ὅτι ἡ χάρτης οὗτος ὁ ὑπὸ τῶν δυτικῶν
δυνάμεων ὑπαγορευθεὶς, καὶ τοῦ ὁποῖου ἡ ἐξοχὸς σημαν-
τικότης ἀνεγνωρίσθη διὰ τῆς συνθήκης τῶν Παρισίων
εἶναι ἡ τελευταία δοκιμασία εἰς ἣν ἔθετο αὐτὴν ἡ Εὐ-
ρώπη; Δὲν κατανοεῖ, ὅτι ἂν δὲν εἰσέλθῃ εἰς τὴν ὁδὸν
τοῦ πολιτισμοῦ διὰ τῆς ἐννομίας θέλει λάθῃ ἄλλα ἢ
Εὐρώπη μέτρα; ὅ καθ' ἡμᾶς, δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι
τὰ πάντα κατανοεῖ, ἀλλὰ διατεινόμεθα ὅτι τουρκικὴ ἐ-
ξουσία καὶ πολιτισμὸς ἀδύνατον εἶναι νὰ συμβιβασθῶσι,
διὰ μόνον τὸν λόγον ἵτι ὁ Τούρκος εἶναι ἀνεπίδεκτος πο-
λιτισμοῦ.

Ὄθωμανὸς διοικητὴς πόλεως τῆς Μικρᾶς Ἀσίας λίαν
φιλελεύθερος κατὰ πάντα ὡς καὶ κατὰ τὴν θρησκείαν,
εἶπεν εἰς στενὸν φίλον του χριστιανόν, ὅστις τὸν συνεχά-
ρη ὅτε ἐξεδόθη τὸ Κάτ-Χουμαγιούν καὶ ἐτόλμησε νὰ εἴ-
πῃ αὐτῷ ὅτι τοῦ λοιποῦ Τούρκοι καὶ Χριστιανοὶ θέλομεν
διάγει ὡς ἀδελφοί. « ἢ συμβουλεύω νὰ μὴ τολμήσῃς;
» νὰ εἴπῃς εἰς ἄλλον γιτὸς πρὸς ἐμὲ εἶπας, διότι ἂν ἐγὼ
» ὁ τοσοῦτον κατὰ πάντα φιλελεύθερος, ὡς κάλλιστα
» γνωρίζεις, δὲν ἀνέχομαι νὰ σὲ ἀκούω νὰ μὲ ὀνομάζῃς
» ἀδελφόν σου, πῶς δύναται ν' ἀνεχθῶσι τοῦτο οἱ ὀμο-
» εθνεῖς μου οἵτινες εἰσὶ τοσοῦτον φανατικοί;
Ἡ ἰδέα αὕτη ὅτι οἱ Τούρκοι οὐδέποτε θέλουν ἐξευγε-
νίσθαι δὲν εἶναι ἀποκλειστικῆ μὴν τῶν Ἑλλήνων ἰδέα. Νέ-
υθαν τὴν κεφαλὴν ἐκ τῆς ἰδέας ταύτης ἀνεχώρησαν ἐκ
δρυκίας πολλὰ χιλιάδες Γάλλων, Ἀγγλων καὶ Σάρ-
ρισίνων ἐκ τοῦ πλησίον δὸν τοὺς τούρκους, τοὺς ἐγνώ-
ημεῖς ἡμεῖς τοὺς γνωρίζομεν, τοὺς ἐσπούδασαν ὡς
πάνθ ἐσπούδασαμεν. Ὅσοι χιλιάδες στόματα λοι-
ἢ Δύσις διαδίδει τὴν ἰδαν ταύτην ἐν τῇ Δύσει, καὶ
ἔκαμε το κατανοήσει, κότοι βραδέως, ὅτι εἰς μάτην
ας θυσιάσῃ ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

Γνώμη τοῦ στρατηγοῦ κρείου Μαρτίνου περὶ τῆς
γραμμῆς τῶν συνόρων τῆ ὀθωμανικῆς αὐτοκρα-
τορίας ἐν Εὐρώπῃ.

Αἱ δυτικαὶ δυνάμεις ἐχορήγησαν εἰς τὴν Ἀνατολήν τὴν
συνετωτέραν συνδρομὴν καὶ τὰς φρονιμωτέρας καὶ
ἀφιλοκερδιστέρας συμβουλίας, καὶ ὑπόχρεαι εἰσὶ νὰ πρᾶτ-
τωσι τὸ αὐτὸ διὰ πολλὴν τέτι καιρὸν.

Ἡ σπουδὴ ἀπάντων τῶν ζητημάτων, ἧτις δύναται νὰ
ρίψῃ νέον φῶς ἐπὶ τῆς καταστάσεως τοῦ τόπου τούτου,
καὶ ἡ πρωτοβουλία ἀπάντων τῶν μέτρων ἕτινα δύναται
νὰ ταχύνωσι τὰ βήματα τῆς Τουρκίας εἰς τὴν ὁδὸν τῆς
προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, ἂν θὰ εἰσέλθῃ ἐν τῇ ὁδῷ
ταύτῃ εἰλικρινῶς, πρέπει νὰ ἐμπνέωνται ἀκαταπαύστως
πρὸς τὴν Ὄθωμανικὴν Κυβέρνησιν ὑπὸ τῶν συμμάχων
τῆς. Εἰς αὐτοὺς ἀνήκει ὡσαύτως νὰ τὴν φωτίζωσιν εἰς
τὴν πορείαν τῆς, δεικνύοντες αὐτῇ ἐκείνους οἵτινες δύνα-
ται νὰ τὴν βοηθήσωσι, καὶ προσκαλοῦντες τὴν προσοχήν
τῆς ἐπὶ τῶν προσκομμάτων ἕτινα δύναται νὰ ἐμποδί-
σωσι πᾶσαν βωήθειαν. Τὰ προσκόμματα ταῦτα εἰσὶ δυ-
στοχῶς πολυάριθμα καὶ διαφόρων εἰδῶν. Ἡ ὀροθετικὴ
γραμμὴ τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας ἐν Ἀσίᾳ καὶ Εὐ-
ρώπῃ ἐπέχει τὴν πρώτην θέσιν μεταξὺ τῶν αἰτιῶν τῆς
περιπλοκῆς καὶ τῶν ἀταξιῶν κατὰ τῶν ὀποῖων ἀναγκά-
ζεται νὰ πολεμῇ ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις.

Ἡ ἐπανόρθωσις τῶν συνόρων τῆς Βασσαραβίας ἐκρίθη
ἀναπόφευκτος. Ἀνάλογός τις τροποποίησις καὶ τῶν τῆς
Ἑλλάδος καθίσταται ἀπολύτως ἀναγκαία.

Τὰ τουρκο-ἐλληνικὰ σύνορα δὲν ἐκπληροῦσιν οὐδένα
ὄρον δυνάμενον ν' ἀποτελέσῃ ὄριον κατὰλληλον μεταξὺ
τούτων τῶν δύο κρατῶν. Τὰ ὀλίθρια συμβάντα ὧν
ὑπῆρξαν θέατρον ἡ Ἠπειρὸς καὶ Θεσσαλία ἐν ἔτει 1854
ὀφείλονται εἰς τὸ ἀτελές τῶν συνόρων.

Ἡ ληστεία ἧτις μαστίζει τοὺς δύο ὀμόρους τόπους καὶ
ἡ συχνὴ ἀνυποταξία τῶν λαῶν τῆς γεινιαζούσης τουρ-
κικῆς χώρας, ἔχουσι αὐτὸθι τὴν πηγὴν των.

Καθαρίσατε τὸν τόπον σας τῆς ληστείας, λέγουσιν ἐ-
πανειλημμένως καὶ ἐναμμίλλως πρὸς τοὺς Ἑλληνας. Ἄλ-
λά πρὸς Θεοῦ! χορηγήσατε αὐτοῖς τὰ μέσα τοῦ νὰ τὴν
καταστείλωσιν. Ἐνεργήσατε νὰ παύσωσι τ' ἀνεξάρτητα
τῆς Κυβερνήσεως αἴτια ἕτινα συντείνωσιν παρὰ πᾶν ἄλ-
λο πρὸς διατήρησιν τῆς μαστίγος ταύτης! Πρῶτῃ ἡ Κυ-
βέρνησις παρὰ πάντα ἄλλον ὑποφέρει ἐκ ταύτης τῆς γη-
ραιῆς νόσου, πρὸς θεραπείαν τῆς ἰσχύος ἀδύνατον καθίσα-
ται νὰ φαντασθῇ τις πόσα εἰς μάτην ἔδαπάνησε χρήμα-
τα, ἐνεργητικότητά καὶ ἐπιμόνους προσπάθειάς.

Φαίνεται ὅτι διὰ νὰ εὐκολύνωσι, μετὰ τὰ πρᾶχθέντα
σφάλματα ἐκ τοῦ ἀθαιρέτου διαμελισμοῦ τῶν Ἑλλήνων,
τὰς ὀλεθρίας συνεπειάς αὐτοῦ, ἔδωκαν εἰς τὰ σύνορα φυ-
σικὸν κανονισμόν τὸν συντελεστικώτερον εἰς τὸ νὰ διατη-
ρῆται ἡ μίξις τῶν λαῶν, νὰ γεννῶνται τὰ στοιχεῖα τῶν
ἀταξιῶν, καὶ νὰ εὐκολύνωνται εἰς τοὺς αὐτουργοὺς αὐτῶν
τὰ μέσα τοῦ ν' ἀποφεύγωσι πᾶσαν καταδίωξιν τῆς ἐξου-
σίας.

Τὰ σύνορα ταῦτα τῶν ὀποῖων ἡ γραμμὴ ἀπῆλπισεν
ἄλλοτε τοὺς ἀξιομακτικούς τοῦ ἐπιτελείου ἕνεκα τῶν με-
γάλων δυσκολιῶν τὰς ὀποῖας ἀπῆντησαν εἰς τὴν χάρα-
ξιν τῆς, παριστᾷ μεγίστην σειρὰν στενῶν καὶ κλεισωρικῶν
ἀδιαβάτων, ἀπειρίαν θέσεων ἀληθῶν φρουριῶν καὶ φυσικῶν
κακούργων καταγωγῆς διευκολύνοντα εἰς τὸν ὑπέρτα-
τον βαθμὸν τὸν ὀργανισμόν συμμοριῶν καὶ καθιστῶντα
ἀδύνατον σχεδὸν τὴν καταδίωξιν αὐτῶν.

Τὸ μέλλον τοῦ νῦν Ἑλληνικοῦ Βασιλείου ἐχαράχθη ἤδη
διὰ παντός. Τὸ βασίλειον τοῦτο δὲν θέλει αὐξή-
σει τὴν σημαντικότητά καὶ ἰσχύν του διὰ τοῦ πολέμου,
εἰμὴ διὰ τῆς ἐσωτερικῆς τελειοποιήσεώς του, διὰ τῆς
ἀναπτύξεως τοῦ ἐμπορίου, τῆς ναυτιλίας καὶ ἀπασῶν
τῶν ζωτικῶν δυνάμεῶν του, διὰ τῆς καθιδρύσεως εὐη-
μερίας καὶ καταστάσεως αἰτινες νὰ δύναται νὰ σχημα-
τίσωσι τὴν ἀπόλυτον μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν γειτόνων
του διαφορὰν. Διὰ μόνον τῶν μέσων τούτων θέλει δυ-
νηθῆ τὸ Ἑλληνικὸν Βασίλειον νὰ καθιδρύσῃ εἰς τρόπον ἰ-
σχυρὸν καὶ ἐββαίον τὴν ὑποψυφιστήτά του διὰ τὴν Βυ-
ζαντινὴν Αὐτοκρατορίαν.

Τὴν ἡμέραν καθ' ἣν θέλει καταστῆ ὀριστικὴ ἡ δοκιμα-
σία τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἡγενομένη ἤδη ὑπὸ τῆς Εὐρώπης
δοκιμῆ τῆς Τουρκίας θέλει προφέρει τὴν ἀπόφασίν τῆς
περὶ τοῦ ἂν πρέπη ν' ἀνατραπῇ ἡ Ὄθωμανικὴ Αὐτοκρα-
τορία, ἡ Ἑλλὰς θέλει τείνει τότε τὴν χεῖρα τῆς ἵνα λάβῃ
διαδοχὴν, τὴν ὀποῖαν μακρὰν τοῦ νὰ καταστῇ ἀμη-
χανία, θέλει εἰσθαι ἱκανὴ νὰ κληρονομήσῃ.

Ἐἴπομεν ὅτι αἱ δύο φυλαὶ αἱ εἰς τὴν Ἀνατολήν κατο-
κοῦσαι ἐπρεπον, ἀνευ διακρίσεως θρησκείας, νὰ ὑποστη-
ρηθῶσι μεγάλως ὑπὸ τῶν δυνάμεων.

Ἐρίσκαμεν τὸ μέρος καὶ τὴν ἀποστολήν τοῦ Ἑλληνικοῦ
Βασιλείου ἐν τῷ συμφέροντι ἄρα τῆς Εὐρώπης, τῆς
Τουρκίας καὶ τῆς Ἑλλάδος πρέπει νὰ διευκολυνθῇ ἡ ἀπο-

στολή αὐτή, ἐξαφανιζομένων καθόσον ἐνεστὶν ἀπασῶν τῶν δυσκολιῶν αἵτινες δὲν ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς θελήσεως τῶν κυβερνήσεων, ἄλλως μάταιαι θέλουσι ἀποβῆαι προσπάθειαι αὐτῶν· τὸ ἀτελές οὖν τῶν συνόρων τῶν διαχωρίζοντων τὴν Ἑλλάδα τῆς Τουρκίας εἶναι τὸ σημαντικώτερον τῶν δυσκολιῶν τούτων.

Μετοξὺ τῶν χιλίων καὶ μιᾶς ἐπιθυμιῶν τῆς συναδέλφου Ἐνώσεως, ἃς ἐπιτραπῆ καὶ ἡμῖν νὰ προσθέσωμεν χιλιοστὴν δευτέραν. Εἶναι δὲ ἡ ἐξῆς.

Νὰ προστίθεται εἰς τὸν ἐτήσιον τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους προϋπολογισμὸν χρηματικὴ ποσότης ἀνάλογος ὅπως ἐκδίδονται ἐν Ἀθήναις, ὑπὸ ἀρίστων συντακτῶν καὶ πολλῆς τοῦ μηνὸς καὶ διατηρῶνται ἐθνικὴ δαπάνη, τρεῖς ἐφημερίδες ἢ μὲν εἰς Γαλλικὴν, ἢ δὲ εἰς Ἀγγλικὴν ἢ δὲ εἰς Γερμανικὴν γλῶσσαν καὶ ὑπὸ εὐτελεῆ συνδρομῆν ὅπως ἀναγιγνώσκονται ὑπὸ πολλῶν ἐν Εὐρώπῃ. Ἡ Ἑλλὰς ἔχει μέγιστον συμφέρον νὰ γνωρίσῃ ἡ Εὐρώπη τὴν ἀληθῆ τῆς ἀνατολῆς κατάστασιν, ὥστε νὰ σχηματισθῆ μία καὶ μόνη ἐκεῖ κοινὴ γνώμη, τὸ δὲ καταλληλότερον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μέσον εἶναι ὁ τύπος.

Εἰς τὴν Τουρκίαν ὁ τύπος εἶναι μονοπώλιον σχεδὸν τῆς ἐξουσίας, καὶ ἀλλοίμονον εἰς τὸν δημοσιογράφον ὅστις ἤθελε τολμήσει νὰ ζωγραφίσῃ τὴν ἀληθῆ τοῦ τόπου κατάστασιν. Ἡ Ἑλλὰς οὖν ἃς ἀναπληρώσῃ ὑπὲρ τοῦ συμφέροντός τῆς τὸ μέγα τοῦτο κενόν. Πιστεύομεν ὅτι οἱ ἐν τῇ Τουρκίᾳ ὁμοεθνεῖς γενναίως θέλουσι συνδράμει εἰς τὸ ἔργον τοῦτο, εἰς τὸ ὁποῖον αὐτοὶ παρὰ πάντα ἄλλον ἐνδιαφέρονται.

Ὁ ἀξιότιμος κύριος Κ. Λεβίδης ἐπεχείρησε τὴν ἐκδοσὶν τοιαύτης ἐφημερίδος εἰς Γαλλικὴν γλῶσσαν, ἀλλὰ κολοσσιαίας οὐσίας τῆς ἐπιχειρήσεως, φοβούμεθα ὅτι δὲν θέλει ἀνθέξει εἰς τὸ βάρος τῆς ἀπαιτουμένης πρὸς διατήρησιν τῆς δαπάνης. Τοῦτο δὲν εἶναι ἔργον ἐνός καὶ μόνου, μ' ἔλην τὴν ἐξειδικιασμένην δημοσιογραφικὴν ἱκανότητα, τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὰ μέσα τοῦ κυρίου Λεβίδου.

Καίτοι ὁ πολιτικὸς τῆς Εὐρώπης ὀρίζων δὲν φαίνεται τοσοῦτον ἀσφαλὴς ἀπὸ ἀπειλᾶς αἰφνιδίας καταγίδος, αἱ ἀπειλαὶ αὗται, κατὰ τὰς τελευταίας ἐξ Εὐρώπης ἀγγελίας, οὐδένα ἔχουσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐπίφοβον χαρακτῆρα. Ἄς κατευνασθῶσιν οὖν οἱ περὶ προσεχοῦς πολέμου φόβοι οἵτινες ἤρχισαν ν' ἀνησυχῶσι πρὸ ἡμερῶν τινῶν ἐκ τῶν ἀγαθαγγελιστῶν μας καὶ πολλοὺς ἄλλους.

Οἱ συμμαχικοὶ στρατοὶ καὶ στόλοι ἀπεχαιρέτησαν σχεδὸν τὴν Τουρκίαν, προσεχῶς δὲ ἀποχαιρετοῦσι καὶ τὴν Ἑλλάδα. Τὸ Κάρς ἐκκενοῦται ὁσονούπω ὑπὸ τῶν Ρώσων. Οἱ Αὐστριακοὶ ἀποχαιρέτησουσι καὶ αὐτοὶ τὰς Ἡγεμονίας, τὸ δὲ τῶν Ὄφρουσῶν ζήτημα καὶ τοῦτο εἰρηνικῶς λυθῆσεται. Ἡ ληστεία μόνον ὑφεῖ ἀγρίως τὴν κεφαλὴν τῆς ἐπὶ τῶν ὁμόρων τῆς Ἑλλάδος ἐπαρχιῶν καὶ ὁσημέραι ἐπίφοβος καθίσταται.

Κίνησις μεγίστη γίνεται ἐν Εὐρώπῃ ὑπὲρ τῆς στέφους τοῦ Αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου, τὰ δ' ἀποστελλόμενα ἐν Μόσχᾳ ὑπὸ τῶν διαφόρων αὐλῶν ἔξοχα πρόσωπα ἵνα ἀντιπροσωπεύσωσι τοὺς Ἡγεμόνας τῶν εἰς τὴν τελευτὴν ταύτην, ἀμιλλῶνται τίς τὸν ἄλλον νὰ ὑπερβῆ κατὰ τὴν πολυτέλειαν.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν συμάχων ἐκ τῆς Τουρκίας, φόβος οὐ μικρὸς κατέλαβε τοὺς χριστιανούς, ἐνεκα τοῦ ὅτι ὁ τουρκικὸς φανατισμὸς ἀπανταχοῦ ἐκορυφώθη. Ὁ ὕψιστος ἃς λυπηθῆ τὰ πλάσματά του.

Ἡ δίκη τοῦ Σαλῆ Πασᾶ τοῦ ἀπαγαγόντος καὶ δολοφονήσαντος τὴν δυστυχῆ παρθένον Κυριακὴν ἐσκάλωσεν, ἀνεβλήθη δηλαδὴ ἵνα ἐξετασθῶσι καὶ ἄλλοι μάρτυρες.

Λέγεται, ἀλλ' οὐχὶ θετικῶς, ὅτι καὶ τὸ περὶ διαδοχῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου ζήτημα ἐλύθη ἤδη ὑπὲρ τῶν μελλόντων τέκνων τοῦ Πρίγκηπος Ἀδαλβέρτου βαπτισθῶσιν κατὰ τὸ ἀνατολικὸν δόγμα.

Ὁ Ἀγγλικὸς Χρόνος ψάλλει Ἱερεμιάδας διὰ τὴν ἤτταν ἐν τῇ Ἀνατολῇ τῆς Ἀγγλικῆς πολιτικῆς.

Ἡ ἐν Θεσσαλονίκῃ πρὸ μικροῦ συμβάσα θλιβερά καταστροφὴ ἐκ τῆς ἐκρήξεως πυρίτιδος, πρέπει νὰ σωφρονίσῃ νομίζομεν τοὺς κατοίκους τῶν πόλεων ἐνθα πωλεῖται τὸ καταστρεπτικὸν τοῦτο ἐμπόρευμα, μᾶλλον δὲ τὰς ἀρχὰς τὰς ἐπιτετραμμένας νὰ ἐπαγρυπνώσιν ἐπὶ τῆς γενικῆς ἀσφαλείας, ὥστε νὰ λάβωσι μέτρα συνετὰ καὶ κατάλληλα τοῦ νὰ πωλῆται εἰς μέρος ἀπόκεντρον καὶ ἐκτὸς τῆς πόλεως ἢ πρὸς πετροκοπίαν καὶ κυνηγεσίαν ἀναγκαστικὰ πυρίτις.

Ὅτε πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἦτο αὐστηρῶς ἀπηγορευμένη ἡ μεταφορὰ ἐντεῦθεν τῆς πυρίτιδος διὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν, ἀνεκαλύψαμεν ἡμεῖς τυχαίως ὅτι 40 βαρέλια πυρίτιδος μετετέθησαν ἐκ βαρελίων εἰς σάκκους, γενομένης βεβαίως τῆς ἐργασίας ταύτης εἰς μίαν τῶν ἐνταῦθα ἐμπορικῶν ἀποθηκῶν, καὶ ἐπέμφθησαν εἰς Καλάμους ἐν τὸς κιβωτίων. Ἄν ἐξ ἀπροσεξίας συνέβαινε τὸ δυστύχημα τῆς ἐκρήξεως τῆς πυρίτιδος ταύτης, δὲν ἤθελε καταστροφὴ τὸ ἡμισυ περίπου τῆς πόλεως μας; Εἶναι δίκαιον ἐρωτῶμεν νὰ ἐπιτρέπεται, χάριν τοῦ ἐμπορίου, ἡ ἐντὸς τῆς πόλεως πώλησις ἐμπορευμάτων τοσοῦτον καταστρεπτικοῦ;

Ἐπικαλούμεθα οὖν τὴν δραστηρίαν προσοχὴν τῆς ἀρμοδίου ἀρχῆς ἐπὶ τοῦ σοβαροῦ τούτου ἐντικειμένου.

Ἀναγκαζόμεθα μὲ λύπην μας νὰ ἐκφράσωμεν παράπονα τινὰ κατὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς μας, τῆς ἄλλως τε κατὰ πάντα ἀξιεπαίνου, διὰ τὴν ὁποίαν παρατηροῦμεν ἀδράνειαν εἰς τὴν ἐργασίαν τῆς πρὸς τὴν ἐξοχὴν ἀγοῦσης ὁδοῦ. Ἐξ περίπου μῆνες παρήλθον ἀφότου ἐγένετο ἐναρξίς τῆς ἐργασίας ταύτης καὶ μόλις 500 βημάτων ὁδὸς κατασκευάσθη μέχρι τοῦδε.

Πιστεύομεν ὅτι ἐξηνητήθη, ὡς μᾶς λέγουσι, τὸ χρηματικὸν τὸ εἰσπραχθὲν κατὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος πρὸς κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ ταύτης, ἀλλὰ τὸ νὰ δαπανῆσῃ ὁ δῆμος ἐξ ἄλλων χρημάτων, ἢ καὶ νὰ δανεισθῆ ποσὸν τι πληροθιμὸν ἐκ τῆς εἰσπράξεως τοῦ ἐπόντος ἔτους, ἤθελεν εἶσθαι ἄρα γε ἔργον δύσκολον ἢ ἀκατόρθωτον εἰς δῆμον ὡς τὸν τῆς Ἑρμουπόλεως; Ἡ ἀδράνεια τῆς ἐργασίας ἀποθαρρύνει τοὺς προσωπικῶς ὑπκειμένους εἰς αὐτὴν, καὶ ἰδίως τοὺς πληρόντας εἰς χρέματα τὸ ἐπιβάλλον αὐτοῖς, ἢ πρόδοος καὶ ἡ ἐνεργητικότης ἀπεναντίας τοὺς ἐνθαρρύνει καθιστῶν αὐτοὺς προθυμότερους εἰς τὸ μέλλον. Γνωρίζομεν ὅτι ἀναγκαῖον εἶναι τὸ νὰ μολωθῇ τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς ἀμμου ὅπου γίεται ἡ ἐργασία, ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι ἐνῶ ἐξακόλου ἄφ' ἐνός τὸ μὴ λωμα, ἔπρεπε νὰ προχωρήσῃ ἀφ' ἑτέρου ἡ ἐργασία εἰς τὸ ἀπέναντι λειβάδιον, ἢ ἐκκοπὴ δηλαδὴ τῶν καταδικασμένων ὑπὸ τοῦ σχεδίου χωραφίων. Τὸτο ἤθελεν εἶσθαι δεῖγμα ὅτι ἡ ὁδὸς αὕτη δὲν θέλει πειορισθῆ, ὡς τινες φρονοῦσι καὶ λέγουσι, μέχρι τοῦ Δεσπτικοῦ κήπου, μόνον ὅπως χρησιμεύσῃ πρὸς περίπατον.

Ὁ Δημήτριος Βαφειάδης γεννηθεὶς εἰς Θεσσαλονίκην, δικαστὴς τοῦ Πρωτοδικείου Σύρου ἠρπῆσεν ἀπὸ τὸν σκληρὸν θάνατον τὴν πέμπτην τῆς ἐβδομάδος ταύτης.

Αἱ ἀρεταὶ τοῦ Δ. Βαφειάδου ἦσαν τσαυταί, ὥστε ἀληθῶς δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι παρίσταν τὸν ὅσον ἐνεστι, τέλειον κοινωνικὸν ἄνθρωπον. Ὡς υἱὸς, ἦτο φιλοστοργάτατος· ὡς ἀδελφὸς προνοητικώτατος· ὡς συγγενὴς καὶ φίλος προθυμώτατος· ὡς πολίτης, λυσιτελέστατος καὶ παράδειγμα τῆς ἠθικῆς. Διὰ ταῦτα ἀπαρηγόρητον λύπην καὶ εἰς συγγενεῖς καὶ φίλους καὶ εἰς ἅπαντας κατέλιπε.

Ὁ Μακαρίτης ἐκπαιδευθεὶς εἰς τὴν νομικὴν ἐπιστήμην, ἀφωσιώθη τοσοῦτον εἰς τὴν μάθησιν τοῦ δικαίου καὶ ἐνήργει μὲ τσαυτὴν εὐσυνειδησίαν ἢ τοῦ δικαστοῦ καθήκοντα, ὥστε καὶ αἱ ὥραι τῆς ἀναπαύσεως αὐτοῦ ἦσαν ἀφωσιωμένοι εἰς τὴν ἔρευναν τῶν δικαστικῶν ζητημάτων καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἱερῶν καθόντων του. Ἐτρεμεν ὁ μακαρίτης μὴ δὲν δοθῆ τὸ δίκαιον ὅπου ἀνήκει, καὶ δὲν ἔπαυεν ἀναλογιζόμενος τὴν βρεῖαν εὐθύνην τοῦ δικάζοντος. Ἰσως αἱ βραβεῖαι καὶ ποταὶ μελέται, συνέτεμαν τὸ νῆμα τῆς ζωῆς τοῦ Βαφειάδου καὶ ἀπεστέρησαν προῶπως τὸν δικαστικὸν κλάδον τοῦτου πολυτίμου μέλους, καὶ τὸν κοινωνικὸν κόσμον τοιοῦτου πολυτίμου πολίτου.

Ἡ κηδεία του ἐγένετο μεγαλπρεπεστάτη ἐκφωνησάτων καταλληλοτάτους λόγου τοῦ μὲν κυρίου Βαλέττα εἰς τὸν Ναῦν, τοῦδὲ κυρίου Πρωτοδίκου ἐπὶ τοῦ τάφου.

Ἡ ἀμοιβὴ τοῦ βίου σου, ἀγαθὲ Βαφειάδη, οἱ σπαραξικάρδιοι ὀρφανοὶ τῶν υγιενῶν σου, ὁ ἔργον, ἡ πάντων τῶν ἀποτελούντων δίκαστικὸν σύστημα, καὶ ἡ βραβεῖα λύπη ὅλων ἐν γενεῖ ὧν συμπολιτῶν τῶν ποταίων ἀνάμνησις τῶν προσημάτων σου πάντων σὲ! λυγρῶν φίλων σου, ἴσα μὲ ἀδελφὸν ἀπόντων σὲ! ἰδοὺ ἡ ἀμοιβὴ σου! Στρέψ' ἐπὶ μικρὸν τὸν κόσμον τοῦτον καὶ ἰδὲ τὰ δίκαια κῦτα βραβεῖαι!!!

Γαίαν ἔχου ἐλαφρὰν, παλύτιμῃ αἰ χρηστὲ Βαφειάδη!!!

ἐκ τοῦ Τηγράφου ἐν Κυκλάδων.

Ὁ Ἐκδότης Νεῖλαος Σπηρόπουλος.

ΤΥΠΟΙΣ ΠΑΥΛΟΥ ΗΣΑΙΟΥ.